

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg ikke har samme opfattelse af samrådet som spørgeren, for det var ikke et spørgsmål om, hvorvidt jeg havde overblik over, hvad der skete. Det er jo min opgave at have det, og det har jeg da.

Derfor vil jeg gerne sige, at de sager, som de fem spørgsmål omhandler, fandt sted i 1993 og i begyndelsen af 1994, og det vil sige, at de nu er et par år gamle.

Det er selvfølgelig mit udgangspunkt, og det har jeg også tilkendegivet i svar på skriftlige spørgsmål og i samråd, at reglerne for offentlig virksomhed da skal overholdes, og hvis reglerne overtrædes, skal det påtales over for de ansvarlige. Det er jo netop grundlaget for, at befolkningen fortsat kan have tillid til den offentlige forvaltning, og det finder jeg er et væsentligt punkt.

Hvis jeg så derefter må vende mig til Rigsrevisionens beretning, så har Sundhedsstyrelsen ikke været tilstrækkelig opmærksom på at indhente alternative tilbud. Rigsrevisionen har som grundlag for sin kritik brugt en gennemsnitspris på en videoproduktion, og gennemsnitspriser mener jeg man i almindelighed skal være varsom med.

Sundhedsstyrelsen har forklaret det sådan, at i prisen for den pågældende videofilm indgår en række kvalitative elementer i produktionen, der har gjort den dyrere, og det skal begrunde, at der ikke bare er betalt en gennemsnitspris.

Ved fastlæggelsen af produktionen lagde Sundhedsstyrelsen således vægt på, at målgruppen, som var folkeskolens afgangsklasser, var et meget kritisk biografpublikum, og for at fastholde interessen hos denne målgruppe blev der lagt vægt på bl.a. hurtige klip, udeoptagelser af interview med unge mennesker, der var smittet såvel hetero- som homoseksuelt, og herudover blev der komponeret en særlig melodi til filmen. Det skulle så være det, der havde gjort den særlig dyr.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne hjælpe ministeren til at genopfriske hukommelsen. Jeg har fået talepapiret fra samrådet, og det, ministeren siger, er: »Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke inden for samrådets tidsfrister har været muligt at gennemgå AIDS-sekretariatets sager med henblik på at få et overblik over de økonomiske uregelmæssigheder, der har fundet sted i AIDS-sekretariatet.«

Tydeligere kan det vel ikke siges, at ministeren i hvert fald ikke på det tidspunkt har et overblik over de økonomiske uregelmæssigheder, i hvert fald ikke efter hvad ministeren selv udtaler ifølge talepapiret.

Så vil jeg gerne spørge, om det er ministerens opfattelse, at det er hende, der har ansvaret for, at bevillingsreglerne inden for Sundhedsstyrelsen overholdes.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Når vi taler om bevillingsregler, er det da ministeren, der har ansvaret for, at de overholdes. Det er jo også derfor, at man allerede 10. marts 1994 retter kritik mod Sundhedsstyrelsen, og at Sundhedsstyrelsen så derefter laver nye regler for økonomistyring. Ministeriet har jo gjort, hvad ministeriet skal, og det støtter og bekræfter rapporten fra Rigsrevisionen jo også. Der er ingen tvivl om, at ingen ønsker, at der skal være uregelmæssigheder i administrationen.

Nu holder vi os i dette spørgsmål til prisen på en videoproduktion, og dér mener jeg jeg har forklaret, hvorfor Sundhedsstyrelsen mener, at prisen på den produktion blev højere, end gennemsnittet er.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har inviteret medicinaldirektøren hen på kontoret, så de kunne få en samtale om alle disse økonomiske uregelmæssigheder, som jeg har nævnt, herunder selve den film, vi taler om.

Hans Christian Schmidt (V):

Vi får nu sundhedsministerens gennemgang af, hvor dyrt det har været at lave en videoproduktion. Det kan synes rimeligt, men jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke ministeren er af den opfattelse, at man i grunden altid burde – selv når det drejer sig om en størrelsesorden af 0,5 mio. kr. – undersøge andre priser, således at man kan vurdere, hvor dyrt det er. Nu kommer vi altså til at bruge megen tid på at diskutere, hvor dyrt det er blevet, men er det ikke ministerens opfattelse, at man altid burde gøre som nævnt?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Selvfølgelig skal man da have ting i udbud for at kunne få sammenlignelige priser og få den bedst mulige pris på den produktion, man gerne